

מוקדש להצלחת התורמים היקרים ובני משפחתם: אור בן רחל, משה בן עליזה, קורל בת ענת, צדוק בן עמליה, ברק נחמן בן אסתר, יעקב בן מירב, שילת בת נורית, יחזקאל בן מרים, אריאל יצחק בן אסנת, איתמר בן שושנה, רועי בן דליה, ניב בן לימור, עמית בן לימור, לימור בת חנה, בר בן רחל, ליעד בן אורנה, שי בן ענת, עומרי חיים בן רינה, מתי בן רבקה, בראל יצחק בן עדנה, יעקב בן אורנה, נסיה בת חיה אופק, אלעד בן אחובה, גל בן זוהרה, יוסיאל בן שושנה, עודד בן שושנה, פנחס בן דליה, איתי בן אלונה, חן בן גנט, סהר בן שלומית, עידן בן איריס, שלו בן סוזן, משה בן אתי, מלכה בת יעל, עידן בן איריס, אביאור בן איריס, עומרי חיים בן רינה, הרה צ' ישראל בן לאה אסתר, הרב יהודה בן חיה אסתר, הרב אפרים דב בן דבורה וילהבריל, לע"ג: עליזה בת מרים, רחל בת מלכה, רון בן סימה, עמרם בן לול, בלה בת שרה חיה, אורי בן פרלה, דייזי בת נעמימה, חנה בת סילביה, לב בן אחובה, אברהם בן ימנה

ע"פ פסק של
הרב זילברשטיין
אנו מבקשים
לא לקרוא
בשעת התפילה
וקריאת התורה
שלא יצא
שכרו בהפסדו

גיליון:

169

תשפ"ה

זשיבת נפש

מאמרי התחזקות, עובדות ועצות
המעוררים לקיום התורה מתוך אמונה ושמחה

שלה לך

תלונות - שורש הצרות

על האמונה ולדעת איך להתבונן על כל מאורע ומאורע
שעובר עלינו.

התבוננות נכונה מתקנת את החטאים

ראשית עלינו לדעת שמאז חטא אדם הראשון כל מציאות
האדם היא מעורבת בטוב ורע (הכוונה לפי ראות עינינו)
ולכן העץ שאכל ממנו אדם הראשון היה נקרא עץ הדעת
טוב ורע, כי לאחר שאכל ממנו התחיל לראות שיש רגעים
טובים ויש כאלו שאינם טובים אלא רעים, אך זו לא האמת
כי האמת היא שכל מה שעושה השם יתברך הוא לטובה
אלא שלפי ראות עינינו אז נדמה לנו (רק נדמה) שיש רע ויש
טוב.

וכפי איך שאדם מתקן את חלקו בחטא אדם הראשון שזה
עיקר התיקון שאליו הובא האדם לעולם הזה ונעשה על ידי
קיום תורה ומצוות וההליכה בדרכי השם, אז ככה הוא
מתקן את ראייתו וזוכה לראות שכל מה שעושה עימו השם
יתברך הוא לטובתו וכן להפך כפי איך שמתקן את ראייתו,
ככה פועל תיקון אצל כל החטאים עד שיכול האדם להגיע
על ידי תיקון ההתבוננות למדרגת אדם הראשון לפני
החטא.

תערוכת של איסור והיתר

וכמו שאמרנו, בעצם חיי האדם לפי העינים שלנו הם סוג
של תערוכת טוב ורע, כי יש רגעים שנראים לנו כטובים,
כמו שמחות ומצב בריאותי טוב, שלום בית, לידת בנים
וכו'... ירבו שמחות בישראל אך גם יש רגעים... כן, לא כל כך
נעימים אז מה עושים איך מצליחים לבטל את אותם רגעים
התשובה נמצאת בתורתנו הקדושה, כי זה חוק שבזו
עולם קבע בעולם, שעולמנו מתנהג על פי כללי התורה, כי
הקב"ה הסתכל בתורה וברא עלמא, כלומר שכללי העולם
פועלים על פי כללי התורה

לאורך הליכת עם ישראל במדבר ראינו כמה מקרים שבהם
עברו צרות על עם ישראל, והמתבונן במאורעות שעברו על
עם ישראל, יראה שלכל צרה בדרך כלל קדמה תלונה, כי
בכל פעם שהתלוננו המצב נהיה גרוע יותר אחר כך, אם זה
בחטא המתאוננים ואחר כך במרגלים ואחר כך עם קרת,
ובכל פעם שהתלוננו ובכו, נהיה יותר גרוע, לפעמים אדם
חושב שאם הוא יתלונן אז המצב ישתפר, יש כזאת הרגשה
שהתלונה היא חלק מעבודת ההשתדלות, וככה אני פועל
את מה שאני רוצה ע"י בכיה, אמנם ההפך הוא הנכון, ובאמת
ע"י התלונה המצב נעשה גרוע יותר

ובאמת זה כבר התחיל מבריאת העולם וכמו שאמר הרבי
מקאליב זיע"א שהתלונה הראשונה היתה של הלבנה, שאין
שני מלכים יכולים לשמש בכתר אחד, כלומר היא התלונה
מדוע היא והחמה באותו גודל, כי צריך שאחד יהיה יותר
גדול, אז הקב"ה אמר לה אם כן לכי ומעטי את עצמך, ואע"פ
שבענין זה יש סודות גדולים, מ"מ נסביר גם על פי פשוטן
של דברים, שנלמד למעשה בענין הפרטי שלנו,
שכשמתלוננים אז המציאות לא משתנה אלא אתה צריך
לכפוף עצמך אל המציאות וזה לא ישנה לטובה את
המציאות.

אם כן מה יעשה אדם שעובר עליו רגעים קשים והוא רוצה
לבכות ולהתלונן, אולי הוא מרגיש בזה פירוק, אבל האמת
שזה רק מפרק ומחליש אותו, ועדיין נשאלת השאלה מה
הפתרון לזה

צריך לדעת איך להתבונן

כל אחד יכול להעיד, שפעמים שעוברים עליו רגעים לא
פשוטים, רגעים קשים, לכל אחד יש רצון לדעת איך
להתמודד בצורה נכונה באותם רגעים, מה העצה? וטוב היה
אם נוכל גם להמתיק ולהפוך את אותם רגעים קשים, גם
לטובים, אך לפני שנדבר על העצות למעשה, נציין שעבודה
זו היא פרויקט חיים, ואין איזושהי תרופת פלא, אלא עבודה

אפילו בצורה חיצונית כלא אכפת לו כלל, מכל מה שמבהיל אותו היצר במחשבות טורדניות.

ועל דרך משל תארו לכם שיש הצגה שאף אחד לא קונה אליה כרטיס, מסתמא שיפסיקו להציג אותה כן הוא אצלנו שהיצר הרע כל הזמן מנסה להציג לאדם מין הצגת אימה כלשהיא, אתה לא תתחתן, לא יהיה לך ילדים, ואם כן מסתמא לא ילכו בדרך ישרה, עשיר אתה ודאי לא תהיה וכן בבריות מה יהיה, למה כואב לי הראש, ומדגיש כל דבר קטן שמנפח אותו לצרה גדולה כידוע דרכו של היצר בזה וכל כיצא באלו הצרות והאדם בתמימותו, קונה להצגה הזאת כרטיס ולא עוד אלא שגם מתפעל ממנה. ובזה בעצמו נותן חיות לצרות ולהפך אם יתעלם מזה, ולא יתפעל, בזה יבטל לגמרי אותם. וזה בדוק ומנוסה.

ואם יגיד האדם מי אני שאהיה רשאי להרגיש בטחון אולי מגיע לי עונש על פי מעשי, על זה עונה הרבי מליובאוויטש זצ"ל שע"י הבטחון גם אם אדם לא זכאי אז בעבור הבטחון שיש בו סגולה וחק רוחני, שגם אם אדם לא ראוי בעבור שבוטח בהשם, אז יזכה ע"י הבטחון לישועה, וכן מובא בשם המהר"ל (הובא בגליון הנפלא בטחון שבועי) שגם אם האדם נולד במזל רע או שנגזר על האדם גזרה רעה הוא יכול לשנות ולהמתיק זאת עם בטחון, וזה נעשה שמסתכלים היטב על הטובות שהשם עשה ועושה עימנו וכן מתעלמים מההפחדות והקולות של היצר והעיקר לא להתפעל כלל ולדעת היטב שאין עוד מלבדו יתברך ולאט לאט ע"י זה ימשיך על עצמו בטחון אמיתי וממילא ימשכו עליו ישועות.

שבת שלום ומבורך!

מעשה צדיקים

הגאון רבי יהודה אסאד זיע"א (כג' סיון)

סיפר הרב הצדיק רבי יחזקאל טויסיג זיע"א מעשה נפלא: תלמיד אחד מתלמידי הרב הקדוש רבי יהודה אסאד, הלך ביער, התנפל עליו רוצח ורצה להורגו, התחיל אותו תלמיד להתחנן ולבקש על נפשו, אולם הרוצח לא הטה אוזנו לבקשותיו וסירב לחוס עליו, כאשר ראה התלמיד כי קיצו קרב, התחנן לפני הרוצח שלכל הפחות יקציב לו זמן לקריאת שמע ולאמירת וידוי, לאחר תחנונים מרובים הקציב לו הרוצח כרבע שעה לכך, התלמיד החל באמירת שמע בכוונה הראויה וכאשר פתח את עיניו בפחד ובמורא מפני המות המתקרב, ומה השתומם בראותו שהרוצח נעלם ואיננו.

נסע התלמיד לרבו הקדוש רבי יהודה אסאד זיע"א, על מנת שיסביר לו פשר המקרה, כיצד ניצול ממות בטוח?

פתח הרה"ק את פיו בחכמה ושאלו: אמור לי האם פעם אחת בחייך קראת שקריאת שמע בהתלהבות ובהתעוררות כ"כ גדולה? – דע כי מן השמים רצו ללמדך פרק בקריאת שמע כיצד אדם חייב לקבל על עצמו עול מלכות שמים, לדמות בנפשו שזוהי הפעם האחרונה שקוראה בחייו!

(מתוך הספר: זכרונם לברכה)

ובתורה יש לנו הלכות אסור והיתר וכן מובא בשולחן ערוך שיש סימנים שלמים של הלכות בהם התערבו איסור והיתר ומתי האיסור מתבטל ומתי הוא לא מתבטל, ואז התערובת כולה הופכת להיות אסורה וכמובן יש בזה הרבה דינים ופרטים ואין אנו עוסקים כמאמר זה בפן ההלכתי, אלא יש ללמוד מכל ההלכות שהובאו בשולחן ערוך רמזים גדולים לאורח החיים שלנו.

לבטל את הרע בטוב

וכידוע שרוב האיסורים בטלים בשישים ובאופן כזה ברוב המקרים התערובת כולה הופכת להיות, כלומר שגם האיסור הופך להיות, נמצא שרמזו כאן עצה גדולה, כי רגעי האדם הטובים והפחות טובים הם מקבילים לתערובת איסור והיתר וכדי לבטל את הרגעים הלא טובים אנו צריכים להרבות לפחות פי 60 ברגעים טובים וזאת ע"י שיתעורר האדם להתבונן כמה אלפים רבבות של טובות, וחסדים, ממש ניסים ונפלאות שהשם יתברך עושה איתו בכל יום ויום, אלא שבגלל ההרגל אנו כבר לא שמים לב לגודל הטובות שעושים עימנו ממש בכל רגע, ובזה שמתחזק להסתכל על חסדי השם יתברך, ומלקט אותם, בזה מבטל את הרגעים הקשים בשישים עד שיתבטלו כליל ולתוספת הסבר שיהודי מתבונן בכלליות על חייו הוא רואה כמין תערובת של מקרים רעים וטובים, והעבודה שלנו היא לבטל את הרע וזה יגיע ע"י שנתמקד במיוחד על הטובות שיש לנו, כי על הרבה רגעים טובים אנחנו לא מתבוננים, והעיקר שצריך לעשות עבודה תדירה של פרק זמן קבוע בכל יום שבו אדם מתבונן היטב כמה טובות השם יתברך עושה לו בכל יום, ולהודות על כל דבר קטן ולשמוח בכל ישועה וישועה שהשם יתברך שולח לו ובזה הופך את כל תערובת מקרי חייו לטובה כי כל הרע יתבטל בריבוי הטובות שכנגדו.

אל תתפעל

ובפרט יש להיזהר שלא להרבות בהתבוננות בחסרונות ובעיקר שלא להתפעל מהם וכן שלא לדאוג ולהתמלאות בחרדות, כי יש עוד סעיף בשולחן ערוך שאומר שאם חתיכת האיסור שבתערובת היא חתיכה הראויה להתכבד בפני אורחים (דהיינו חתיכה שהיה מגיש לאורחים ולא מתבייש בה מחמת קטנותה) אז היא לא בטלה אפילו באלף ולעניינו שיהודי מתפעל מהמאורעות הלא טובים שעוברים עליו אז הוא נותן להם משקל, והוא בעצמו מחייה אותם. והעיקר הוא לא להתפעל ולא להיבהל גם כשהיצר הרע מפיל על האדם דאגות ופחדים, לא לשמוע לו אלא עשה עצמך כלא מקשיב לאלו "נבואות הזעם".

כי בזה שיהודי מפחד, עצבני וממורמר מהרגעים הלא טובים שעוברים עליו הוא כעין מכבד אותם, כי מייחס להם חשיבות והראיה שמצב רוחו נקבע לפי אלו המחשבות והפחדים שמכניס בו היצר, מה שעושה אותם כחתיכה הראויה להתכבד בתערובת חייו ולכן צריך לעשות עצמו